Nr. 30. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 26 lipca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
w Katowicach.
Liczba Ad. 1740.

Katowice, dnia 27 czerwca 1930 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego z dnia 27 czerwca 1930 r. dotyczace się rejestracji i znakowania psow w Województwie Śląskiem.

Celem ułatwienia walki z wścieklizną oraz w celu ochrony niebezpieczeństwa tejże zarządzam na zasadzie art. 16 pkt. „F" Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) dla całego obszaru Województwa Śląskiego co następuje:

§ 1.

Wszystkie psy w Województwie Śląskiem winny być zarejestrowane i zaopatrzone w obroże ze znaczkami z nazwą miejscowości i numerem rejestru umożliwiającego ustalenie nazwiska posiadacza w terminie do dnia 1-go sierpnia 1930 r.

§ 2.

Rejestrację przeprowadzają Urzędy Gminne i Magistraty kosztem własnym (art. 93 i.—Rozporządzenia).

§ 3.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia będą karani na zasadzie postanowień rozdz. VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Grażyński.

ROZPORZĄDZENIE MINISTA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 maja 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach świadków, biegłych i tłumaczów w sprawach karnych.

(Ciąg dalszy).

Rożdział II.

O należnościach biegłych i tłumaczów.

§ 16. Biegli i tłumacze, prócz wynagrodzenia za pracę, otrzymują pokrycie wydatków, niezbędnych do jej wykonania (art. 569 § 1 k. p. k.).

Sąd może zażądać należytego wykazania poniesionych wydatków.

Jeżeli w czynności urzędowej bierze udział

kilku biegłych (tłumaczów), pokrycie przewidziane w ustępie pierwszym następuje w stosunku do poniesionych przez każdego biegłego (tłómacza) wydatków.

§ 19. Biegłemu i tłumaczowi, zamieszkałemu poza siedzibą sądu, należy się strawne i zwrot niezbędnych kosztów przejazdu (art. 569 § 3 k. p. k.).

§ 18. Strawne przyznaje się biegłemu i tłumaczowi w wysokości od 1 zł. — 5 zł. za każdy dzień, jeśli zaś musiał przenocować w miejscu spełnienia czynności, w wysokości od 2 zł.—10 zł.

Niezbędne koszty przejazdu biegłego lub tłumacza przyznaje się według § 3, jeśli jednak brak środka masowego transportu w wysokości rzeczywistego wydatku na przejazd pojazdem konnym lub mechanicznym, nieprzewyższającej zwykłych cen miejscowych.

§ 19. O ile § 18 nie stanowi inaczej, do przyznania strawnego i zwrotu kosztów przejazdu mają zastosowanie postanowienia dotyczące należności świadków (§§ 1 — 8) z temi zmianami, iż ograniczenie co do odległości, zawarte w § 1 ust. 1, nie ma zastosowania, a przepis § 8 ma zastosowanie tylko do kosztów przejazdu i strawnego.

§ 20. Za czynności wchodzące w zakres specjalności danego biegłego (badania, orzeczenia) należy przyznawać wynagrodzenie w wysokości od 5 zł.—60 zł.

§ 21. W wypadkach wyjątkowych można przekroczyć granicę taksy, określone w § 20, po zasięgnięciu w miarę potrzeby, a w każdym razie gdyby zdaniem sądu należało przyznać wynagrodzenie powyżej 100 zł., — opinji fachowych urzędów lub instytucyj co do stosowności wyższego wynagrodzenia. Odpis postanowienia, przyznającego wyższe wynagrodzenie, sąd komunikuje kierownikowi sądu, sąd powiatowy (grodzki) — prezesowi sądu okręgowego.

§ 22. W razie nieprzesłuchania wezwanego biegłego lub tłumacza należy mu się wynagrodzenie za stracony czas i zarobek w wysokości od 1 zł. — 2 zł. za każdą zaczętą godzinę, łącznie jednak najwyżej 10 zł.

§ 23. Wysokość wynagrodzenia biegłych oznacza się z uwzględnieniem wymaganych od biegłego kwalifikacji, czasu i trudu, koniecznego do wykonania pracy.

§ 24. Biegły (tłumacz), który niesłusznie odmawia zeznań lub spełnienia czynności, będących jego obowiązkiem, albo też odmawia złożenia przysięgi, nie ma prawa do należności.

§ 25. Biegły (tłumacz) nie ma prawa do wynagrodzenia za czynności, które przedsięwziął bez polecenia sądu.

§ 26. Przepis § 12 ma zastosowanie do biegłych (tłumaczów).

§ 27. Z biegłymi sadowymi i tłumaczami przysięgłymi (art. 268 prawa o ustroju sądów powszechnych) może być zawarty układ co do ryczałtowej opłaty za czynności. Ryczałtowe opłaty powinny być obliczone podług przeciętnej liczby podań i opinji (tłumaczeń) wchodzących w zakres określonej specjalności, a dokonanych w danym okręgu w ciągu ostatnich dwóch lat. Opust ze strony biegłego (tłumacza) nie może wynosić mniej, niż 10%.

Układ z biegłymi (tłumaczami) zawiera prezes sądu apelacyjnego. Prezes sądu apelacyjnego może poruczyć zawarcie układu prezesowi sądu okręgowego lub naczelnikowi sądu powiatowego (grodzkiego).

§ 28. Funkcjonarjusz państwowy, ustanowiony w tym charakterze do wykonywania czynności biegłego, ma prawo tylko do zwrotu wydatków, niezbędnych do spełnienia pracy (§ 16), oraz do zwrotu kosztów przejazdu i diet w myśl przepisów dotyczących podróży służbowych.

§ 29. Jeżeli funkcjonarjusz państwowy jest ustanowiony do wykonywania czynności biegłego (§ 28) lub też jeśli biegły (tłumacz) pobiera ryczałtowe wynagrodzenie (§ 27), do kosztów postępowania karnego wlicza się takie należności, jakie należałoby przyznać biegłemu (tłumaczowi) w myśl ogólnych postanowień niniejszego rozporządzenia lub w myśl szczególnych przepisów (§ 30 ust. 1).

§ 30. Jeżeli dla oznaczenia wynagrodzenia pewnych kategoryj biegłych istnieją szczególne przepisy, należy wspomnianym biegłym przyznawać opłaty w myśl tych pzepisów.

Paragraf 28 ma do tych biegłych zastosowanie.

§ 31. Opłaty za czynności tłumaczów przysięgłych regulują szczególne przepisy. Przepisy te mają również zastosowanie do tłumaczów innych, dokonywujących przekładu na zlecenie urzędowe lub wzywanych do udziału w czynności urzędowej, w szczególności do tłumaczów powoływanych w celu porozumienia się z głuchymi lub niemymi.

Obok przepisów, wymienionych w ustępie pierwszym, mają do tłumaczów zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia, o ile ich dotyczą.

(Dokończenie nastąpi)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU i SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1930 r.

o lichwie pieniężnej.

Na podstawie §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r., dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 62, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowemi, obowiązane są sporządzać na 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:

1) przy dyskoncie weksli,
2) przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
3) od pożyczek terminowych,
4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,
5) od pożyczek na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie,
6) od gwarancyj, udzielanych z tytułu eksportu,
7) od gwarancyj, udzielanych w formie indosu na wekslu i innych,

b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:

1) inkasa,
2) zleceń giełdowych,
3) wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe za każde półrocze winny być przedstawiane właściwym izbom skarbowym w ciągu pierwszych pięciu dni następnego półrocza.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Korzyści majątkowe, osiągane przy czynnościach kredytowych, wyszczególnionych w wykazach w myśl poprzedniego paragrafu, nie mogą przekraczać 11% w stosunku rocznym.

Przepis, zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać $^1/_4$% od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda i pozycyj frankowanych, albo $^1/_4$% od salda początkowego danego okresu.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 11% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek, oraz aż do odwołania 1% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek, tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy, przewidziane § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 31 lipca 1930 r.

§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego półrocza odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowemi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 roku o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) może być powierzona przez Ministra Skarbu związkom rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie, należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tego rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu, zawartego § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karze, przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Sprawiedliwości

z dnia 11 lutego 1930 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 70).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 50 z dnia 16 lipca 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1930 r.
L. D. III. 630|1|29

w sprawie zwrotu kosztów podróży w wypadku odwołania urzędnika z urlopu wypoczynkowego.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w/m.

Wskutek zapytania jednej z władz w sprawie wykładni art. 37 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) a w szczególności, jakie koszty podróży należy zwracać odwołanemu z urlopu urzędnikowi, oraz czy należy mu przyznawać również diety, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów oznajmia, co następuje:

Art. 37 wymienionej ustawy, dając możność odwołania urzędnika z urlopu wypoczynkowego, postanawia w drugim ustępie, że „skoro jednak następnie służba na to pozwoli, należy urzędnikowi umożliwić wykorzystanie udzielonego urlopu, a nadto zwrócić mu koszty podróży tam i z powrotem, spowodowane nieprzewidzianem odwołaniem z urlopu, według norm ustalonych dla podróży służbowych".

Urzędnik wyjazdżając na czas urlopu wypoczynkowego, liczy się zgóry z koniecznością poniesienia kosztów podróży tam i z powrotem, wobec czego odwołanie go z urlopu nie powoduje tych kosztów, lecz co najwyżej przyśpiesza koszty podróży powrotnej. Ponieważ cytowany przepis mówi o zwrocie kosztów podróży tam i z powrotem, spowodowanych odwołaniem, może to mieć znaczenie w wypadku, gdy urzędnik, otrzymawszy możność dokończenia przerwanego urlopu, wyjeżdża **ponownie** do tej samej lub innej miejscowości i tylko te koszty ponownej podróży winny mu być zwrócone, jednakże tylko najwyżej do wysokości kosztów poniesionych przez funkcjonarjusza państwowego przy pierwszym wyjeździe tam i z powrotem. Takie stanowisko, że należy, zwracać dopiero koszty **ponownego** wyjazdu, wynika także z faktu połączenia w cytowanym ustępie sprawy umożliwienia wykorzystania urlopu ze sprawą zwrotu kosztów podróży, spowodowanych odwołaniem.

O ile chodzi o rozmiar zwrotu tych kosztów podróży, należy je zwracać według norm ustalonych dla zwrotu kosztów przejazdu przy podróżach służbowych, z zaznaczeniem jednak, że diety nie należą się. Przez słowa bowiem „...koszty podróży... według norm ustalonych dla podróży służbowych" rozumie się koszty dojazdu do dworca, koszty biletu kolejowego, koszty przewozu koleją bagażu osobistego, koszty podróży kołowej i t. p. to jest wyłącznie te koszty podróży, które są wymienione w art. 1 pkt. 1 lit. b. i art. 5 ówcześnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 507 zmiana: Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 347/1922) względnie w § 2 pkt. 1, 2 i § 9 obecnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826).

Podsekretarz Stanu:
(—) Grodyński,

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 19, z dnia 5 lipca 1930 r.

OBWIESZCZENIE

Z dniem 25 lipca 1930 r. zamknięta zostanie dla ruchu kołowego z powodu robót drogowych szosa powiatowa Szopienice—Sosnowiec.

Objazd 1) przez Mysłowice—Radocha.
2) przez Małą-Dąbrówkę—Milowice.

Katowice, dnia 22 lipca 1930 r.

Starosta
w. z.
(—) Richter.

OGŁOSZENIE.

Z dniem 22 lipca 1930 r. zamkniętą zostanie dla ruchu publicznego szosa powiatowa Brzezinka-Wysoki Brzeg z powodu przebudowy mostu.

Katowice, dnia 18 lipca 1930 r.

Starosta
w. z.
(—) Richter.

OBWIESZCZENIE.

W dniu dzisiejszym zatwierdziłem i zaprzysiężyłem na ławnika gminy Janów aptekarza Władysława Buechsa, wybranego na urząd ten przez Radę gminną w miejsce Józefa Kaźmierzaka, który wyprowadził się z gminy Janów.

Katowice, dnia 18 lipca 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

L. Sm. 819/2/30.

OBWIESZCZENIE

W dniu dzisiejszym zatwierdziłem i zaprzysiężyłem rendanta Alojzego Skutellę na ławnika gminy Halemba, którego na urząd ten Rada gminna wybrała w miejsce Roberta Noconia obecnego naczelnika gminy.

Katowice, dnia 17 lipca 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

L. Sm. 925/5/30.

STAROSTWO KATOWICE d. 17. VII. 1930 r.
L. dz. O 222|67.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 5 lipca 1930 r. l. dz. P. II. — 2873 zawiadamia, że w miejscowości Łagiewniki, powiatu Świętochłowickiego pryszczyca wygasła, wścieklizna w powiecie Świętochłowickim wygasła, oraz że w zagrodzie Ludwika Szombary w Halembie przy ulicy 3 Maja nr. 77 zaraza pomoru świń wygasła.

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 10 lipca 1930 r. l. dz. G. 1571 zawiadamia, że w browarze książęcym w Tychach stwierdzono świerzb u jednego konia, w Wyrach stwierdzono w zagrodzie Andrzeja Otki zarazę szelestnicy, w miejscowości Tychy, Królówka i Pielgrzymowice stwierdzono zarazę pomoru świń, w miejscowości Bzie-Górne, Podlesie, Pawłowice, Poręba, Krzyżowice, Rodostowice i Pszczyna stwierdzono po jednym wypadku zarazy różycy świń, w gminie Gardowice, Zazdrość, Wyry, Urbanowice, Gostyn i Paniowy uznano pomór różycy świń za wygasłą, w gminie Łaziskach Górnych stwierdzono podejrzenie o wściekliznę u psa miejscowego pochodzenia, zaś w Kopciowicach i Tychach uznano wściekliznę za wygasłą.

Starosta
w z.
(—) Richter.

OGŁOSZENIE.

Z dniem 28 lipca b. r. otwarta zostanie dla ruchu publicznego szosa powiatowa Bańgów—Czeladź.

Katowice, dnia 25 lipca 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

OGŁOSZENIE

Z powodu robót drogowych zamknięta zostanie z dniem 28 lipca r. b. szosa od granicy gminy Nowej-Wsi w kierunku gminy Zgody do szosy Kochłowickiej.

Objazd przez Zgodę—Nowy-Bytom względnie Kochłowice.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
w z.
(—) Nowok.

Dodatek VI.

do statutu Ogólno-Miejscowej Kasy Chorych na miasto Mysłowica w Mysłowicach.

Na dzisiejszem posiedzeniu Wydziału Kasy Chorych uchwalono następujące zmiany statutu:

§ 1. ustęp II Nr. 6 zastępuje się słowa „3000,— zł." słowami „7200 zł."

§ 1. ustęp III. zastępuje się słowa „3000,— zł." słowami „7200,— zł."

§ 6. ustęp I. zastępuje się słowa „3000,— zł." słowami „7200,— zł."

§ 19. zmienia się w następujący sposób:

I. Świadczenia Kasy w gotówce oblicza się według płacy ustawowej. Za taką uważa się według różnych wysokości płac stopniowych ustanowione przeciętne wynagrodzenie dzienne członków kasy do 12,— zł. za dzień roboczy.

Dla ustalenia płacy ustawowej dzieli się członków na takich, których płaca wynosi dziennie:

1.	do 1,80 zł. włącznie terminatorów zatrudnionych bez wynagrodzenia	stopień I.
2)	od 1.80 zł. włącznie do 3,00 zł.	„ II.
3)	„ 3,01 „ „ „ 4,00 „	„ III.
4)	„ 4,01 „ „ „ 5,00 „	„ IV.
5)	„ 50,1 „ „ „ 6,00 „	„ V.
6)	„ 6,01 „ „ „ 8,00 „	„ VI.
7)	„ 8,01 „ „ „ 10,00 „	„ VII.
8)	ponad 10,00 „	VIII.

II. Według tego ustanawia się płaca ustawowa aż do odwołania jak następuje:

dla stopnia	I.	na	1,30 zł.
„ „	II.	„	2,50 „
„ „	III.	„	3,50 „
„ „	IV.	„	4,50 „
„ „	V.	„	5,50 „
„ „	VI.	„	7,00 „
„ „	VII.	„	9,00 „
„ „	VIII.	„	12.00 „

§ 20 ustęp I) zmienia się jak następuje:

Zasiłku pieniężnego dla samotnych w wyso-

kości 50% płacy ustawowej, zaś dla żonatych w wysokości 60% płacy ustawowej za każdy dzień z wyjątkiem niedziel i jeżeli wskutek choroby ubezpieczony jest niezdolnym do pracy. Zasiłku pieniężnego udziela się od czwartego dnia choroby, jeżeli jednak niezdolność do pracy nastąpi później, to od tegoż dnia.

§ 20. ustęp II. Zasiłku pieniężnego udziela się już od pierwszego dnia niezdolności do pracy, jeżeli choroba trwa dłużej niż ośm dni jednakowoż z tem, że członek przed zachorowaniem należał 6 tygodni bez przerwy do tut. Kasy Chorych, albo choroba kończy się śmiercią lub spowodowana została nieszczęśliwym wypadkiem.

§ 22. ustęp II. zmienia się jak następuje: Ubezpieczonym, którym nie płaci się wsparcia domowego, udziela się obok pielęgnacji w domu chorych zasiłku pieniężnego w wysokości jednej dziesiątej zasiłku pieniężnego.

§ 29 ustęp 2) zastępuje się słowa „8,— zł." słowami „20,— zł."

§ 29 ustęp 3) zastępuje się słowa „20 groszy" słowami „30 groszy".

§ 29 ustęp 4) zastępuje się słowa „30 groszy" słowami „40 groszy".

§ 31 ustęp I zmienia się jak następuje: Jako zasiłek pogrzebowy płaci się po zgonie członka 30 krotną kwotę płacy ustawowej (§ 19), conajmniej jednak 60,00 zł.

§ 32 a.) zmienia się w następujący sposób: Kasa udziela następującym wolnym od ubezpieczenia członkom rodziny ubezpieczonego, żyjącym z nim w spólnym domostwie żonie i ślubnym dzieciom do 14-go roku życia, następującej pomocy familijnej:

1. opieki lekarskiej i dentystycznej oraz lekarstw i mniejszych środków leczniczych na przeciąg najwyżej 4 tygodni.
2. W razie śmierci któregokolwiek z członków rodziny ubezpieczonego otrzymuje ubezpieczony:
   a) za małżonka . 60,00 zł.
   b) za dziecko do 5-ciu lat 30,00 „
   c) ponad 5 lat do 14 lat 40,00 „

   z wyjątkiem gdy członek rodziny był sam ubezpieczony.

§ 32 a. ustęp II zastępuje słowa „20 groszy i 30 groszy" słowami „30 groszy i 40 groszy".

§ 46 ustęp I a. zmienia się jak następuje: Składki Kasy Chorych ustala się na siedm od sta oznaczonej w § 19 płacy ustawowej i oblicza się na pojedynczy tydzień.

Składki wynoszą tygodniowo:

		przy 6 dni pracy	przy 7 dni pracy
dla stopnia	I.	0,54 zł.	0,63 zł.
„ „	II.	1,05 „	1,23 „
„ „	III.	1,47 „	1,71 „
„ „	IV.	1,89 „	2,22 „
„ „	V.	2,31 „	2,70 „
„ „	VI.	2,94 „	3,42 „
„ „	VII.	3,78 „	4,41 „
„ „	VIII.	5,04 „	5,88 „

§ 46 ustęp I b.
Składki dla zatrudnionych przy budowlach jako też przez przedsiębiorstwa nad- i podziemne ustala się według § 384 ustęp I Ord. Ubezp. Rzeszy na osiem od sta oznaczonej w § 19 płacy ustawowej i oblicza się na pojedynczy tydzień.

Składki wynoszą tygodniowo:

dla stopnia	I.	0,63 zł.
„ „	II.	1,20 „
„ „	III.	1,68 „
„ „	IV.	2,16 „
„ „	V.	2,64 „
„ „	VI.	3,36 „
„ „	VII.	4,32 „
„ „	VIII.	5,76 „

§ 84 ustęp I. Przewodniczący Zarządu zwołuje Wydział na posiedzenie z wyszczególnieniem przedmiotów obrad przynajmniej tydzień naprzód przez zaproszenie pisemne.

§ 102. Zaproszenie do wyborów Wydziału, obwieszczenia o zmianie regulaminu dla chorych, o wysokości składek i świadczeń, o składzie Zarządu jak i miejsc płatniczych i zgłoszeń umieszczone zostają w „Gazecie Urzędowej" powiatu Katowickiego.

Zmiana ta wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Wyższy Urząd Ubezpieczeń.

Mysłowice, dnia 30 kwietnia 1930 r.

Wydział Kasy Chorych:

(—) Barwicki, (—) Trocer, (—) Kozak.

Powyższy dodatek zatwierdza się z wyjątkiem zmiany § 13, ust. II. i III.

Mysłowice, dnia 15 lipca 1930 r.

Wyższy Urząd Ubezpieczeń
Przewodniczący:
(—) Ilski.

L. dz. U. 444/30. (pieczęć)

Druk. J. Eichhorn, Katowice.